

Új Művészet

2013. április XXIV. évf. 04. szám

ujmuveszetfolyoirat.hu

- Kukorelly Endre az Isenheimi oltárról
- A halottak élén. Major János kiállítása
- Vicces sztori. Interjú Csontó Lajossal
- A fekete-zöld-piros brit lobogó. Beszélgetés Okwui Enwezorral
- Újrarendezett intézmények

UJ ISSN 08662185

13004

A derű óráit számoló

Anton Molnar képeiről

■ Gefrodinspex Galéria, 2013. V. 4-19.

„Csak a derű óráit számolom.”
(Szabó Lőrinc: Mozart hallgatása
közben)

Anton Molnar derűs ember. Immáron harmadik budapesti kiállítására készülve mutatja új munkáit. Mi változott benne? – kérdezem magamtól, hisz két év előtt írtam az akkori tárlatról, s felidéztem magamban, az akkori bemutató munkáit.

Talán a megállapodottság, a fesztelen, közvetlen odafigyelés

Anton Molnar:
Sebesség
2012, olaj, vászton,
130×97 cm

erősödött Anton Molnar, azaz Molnár Antal magyar-francia festőművész képeiben. Mintha az érdeklődés fókusza még inkább a részletek és fragmentumok irányába fordult volna. Mintha a közelhajolás, a részletekben az Egész megtalálásának a vágya lenne fontosabb a művész számára két év elteltével.

Derűs, élménygazdag és nosztalgikus a Molnár Antal festette világ. Világkép – írhatnám –, még inkább világ, mint kép. Ugyanis Molnar számára a festészet „maniere” oldala

szinte még fontosabb, mint a téma, melyhez épp hozzányúl. A festék színei – mint ezt egyik képén nyers őszinteséggel élénk is tárja – lenyűgözik. Az anyag és a benne rejlő lehetőségek.

Anton Molnar realista képein számtalan fotószerű elem, fotós beállítás érhető tetten. Akár utcarészletet vagy műteremsarkot fest, a kompozíció alapja a fotó és a magabiztos rajz. A rajz, mely gyakran a képeken is vissza-visszatér. Szinte ceruza, vagy ezüstvesztő finomságú vonalhá-

Anton Molnar:
Reggeli fogas
2004. évi, vászon,
80-80 cm

lók, motorok övezik
– elsősorban a port-
rékat, alakokat.

Játékossága most a nosztalgia írá-
nyába fordult, régi gyerekjátékokat,

festett bádoggal felhúzható autókat,
motorokat ábrázoló képein vídám-
ság, irónia és tárgyyszerűség
egyaránt jelen
vannak. Anton Molnar
renezánsz

Anton Molnar:
Művészcipők
2013. évi, vászon,
100-100 cm

ihletettségu, fal-
festményekre is
visszaautaló – ta-
lán anakronisz-
tikusnak is tűnő
– hommage-ai,
melyeket a kora-
renezánsz fest-
észet nagy mes-
tereinek nyomán al-
kotott, valamint
a francia klasz-
szicizmus (David,
Ingres) bővítele
az életműnek egy
másfajta vonu-

latát is felvillantják az új
tárlaton. Azt a tiszteletet,
mely a budapesti tanuló-
évek nyomán kialakult benne,
s melyre akár a vele egy
helyszínen alkotó magyar
származású figuratív mű-
vészek (Csernus, Sándorfi)
életművükkel is bizonyítottak.
A magyar művészet-
oktatás akadémikus-klas-
szikus formái nem csupán
súlyokat tettek a fiatal nő-
véndékekre, de ugyanakkor
remek alapokat is biztosít-
tottak számukra, melyekkel
élni csupán rajtuk múltott.

Molnar visszatérő témái
még a magyar népi múlt
rekvizitumai, a parasztvilág
arcai (talán Klösz György
fotói nyomán). Ezek a mun-
kák a maguk montázsze-
rűségében, élesen körülha-
tárolt formáikkal, mintha
a régi tékák, almiáriumok

mélyéről előbukkanó rekvizitumok
lennének, s kevésbé a festészet,
mint inkább, a korábban Lakner
László által is képviselt dokumenta-
rista-szürrealista képgrafika tárgy-
körébe tartoznak. A megidézés hite-
lessége, a felületek bravúros kezelé-
se azonban a néző számára felülírja
ezt a kritikai szempontot.

Osszességében, a most kiállításra
kerülő alkotások az életmű folyto-
nos változását mutatják, az oeuvre-t
tágító alkotások, melyek közvetlen-
ségükkel, játékosságukkal és életsze-
retetükkel jutnak el közönségükhöz.

Anton Molnar két éve nagy sikert
arított munkáival az öt jól ismerő
gyűjtői körben és a vele akkor ismerkedő
közönség körében is. Látva a műveket,
ismerve a termékeny és aktív alkotót a mostani
és majd újra Budapesten kiállítan-
dó munkák is hasonló sikert biztosí-
tának számára. ■